

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 107
(enero de 2021)
**Crisis mundial del sistema capitalista:
Los Estados Unidos y el mundo**

El significat de la lluita dels treballadors d'Amazon a Alabama, per constituir el seu sindicat

La setmana passada conclouien les votacions dels 5.800 empleats del magatzem d'Amazon a Bessemer, Alabama, sobre la proposta de formar o no el primer sindicat de la història d'Amazon als EUA, una campanya empresa pel sindicat RWDSU, que forma part de la confederació AFL-CIO. Un combat que té importància i repercussió en tots els Estats Units, i més enllà de les seves fronteres.

Als Estats Units, un sindicat només pot representar als assalariats d'una empresa o establiment si majoritàriament vota a favor d'estar representada per ell. (Derogar això va ser una promesa incomplerta per Obama). En aquest cas, estan obligats a adherir-se al sindicat, o, al menys (sobretot en els estats que han prohibit la sindicalització obligatòria), a pagar segons el sindicat una suma a preu fet per pagar el "servei" que els fa el sindicat negociant en nom seu.

Aquest sistema explica la presència de sindicats molt potents en certs sectors (en particular, en la indústria, en particular la de l'automòbil, l'ensenyament o els mitjans de comunicació) i l'absència total de sindicats en altres sectors més recents (la informàtica o Amazon, per exemple). El 1983, 20,1% dels treballadors americans estaven sindicats; aquestes xifres havien caigut fins a un 10,3% el 2019 (segons xifres de l'Oficina estadística del treball del govern americà).

Encara no es coneixen els resultats d'aquesta votació, una de les més massives de la història sindical americana.

Els treballadors de la planta de Bessemer, el 85% d'ells de raça negra, suposen menys del 0,5% dels treballadors de l'empresa de Jeff Bezos, però aquesta ha abordat el repte sabent que tenen a les mans una decisió clau per el futur de la companyia. Fins ara, tot i que en països europeus com Espanya o Alemanya no els ha quedat més remei que acceptar la presència de sindicats, aquesta planta havia aconseguit evitar que els seus empleats nord-americans fessin el mateix.

La campanya ha estat duríssima. Amazon ha empaperat fins i tot els banys amb esllògans com "els sindicats no poden,

nosaltres sí" i ha enviat fins a cinc missatges diaris als telèfons dels seus treballadors per demanar-los que "no abandonin l'equip guanyador". També ha muntat xerrades d'assistència obligatòria per a desacreditar els sindicats, mentre que aquests havien de fer campanya abordant a la gent a l'aparcament de l'empresa.

Al mateix temps que es desenvolupa aquesta campanya per la sindicalització a Alabama, el passat 22 de març, els 40.000 treballadors d'Amazon a Itàlia es posaven en vaga. Era la primera vegada que tots els sectors de l'empresa aturaven la seva feina, i han seguit la vaga un 75% dels treballadors de totes les categories (90% entre els conductors-repartidors). Han rebut, entre centenars de missatges de solidaritat, un vídeo des d'Alabama, en què els treballadors de Bessemer, a través de la sindicalista Jennifer Bates, els fan arribar la seva solidaritat: "És una lluita internacional, una lluita de justícia, estem al vostre costat". A Alemanya, Amazon porta més de 4 anys de vagues i mobilitzacions per exigir el respecte al conveni del comerç minorista. Vagues parcials, però continuades. Aquesta mateixa setmana hi ha diversos centres en vaga.

Un moviment profund

Les mobilitzacions desencadenades després de la mort de George Floyd han provocat modificacions de la situació als EUA. No es tracta de la repetició dels moviments dels anys seixanta del moviment de drets civils, sinó de manifestacions que han llançat als carrers, units, a negres, a joves blancs, a llatins, a sindicalistes. Es tractava, sens dubte, de manifestacions contra el racisme sistèmic, però han adoptat igualment una dimensió econòmica i social.

Utilitzant la pandèmia, la patronal americana ha procedit a una onada d'acomiadaments i de reestructuracions molt important. Els negres, els joves blancs, els llatins tenen, molt freqüentment, petites ocupacions o són precaris, sense drets. Una situació que explica la potència d'aquestes manifestacions.

El fet que un gran nombre de sindica-

listes i sindicats de base hagin participat en aquestes manifestacions ha estat una indicació del fet que es tracta d'un primer llaç d'unió entre els negres, els llatins, els joves blancs, i una part del moviment obrer organitzat.

Una segona etapa d'aquest moviment s'està desenvolupant a través d'una onada de sindicalització important, sobretot per part dels negres.

Un impuls cap a la sindicalització

Després de decennis de baixada contínua de la sindicalització, és sorprenent veure com es desenvolupen avui diverses temptatives de constituir sindicats en grans empreses on no existien: Amazon, Google, i també fàbriques d'automòbils del sud dels Estats Units.

El cas d'Amazon és particularment cridaner: mai hi ha hagut cap sindicat en cap dels establiments americans d'aquesta empresa, en els quals les condicions de treball són particularment difícils.

Però fora un error limitar la qüestió a Bessemer o fins i tot a Amazon.

Al gener, 230 assalariats de Google, de la seva empresa mare, Alphabet, i de subcontractes, van decidir constituir un sindicat minoritari (que no té, per tant, dret de negociar directament amb els seus ocupadors). Segons el Washington Post del 7 de gener, aquest sindicat compta ja amb més de 700 adherents. Encara que sigui una proporció mínima dels assalariats de Google, és una dada significativa de la voluntat de tornar-se cap als sindicats per defensar-se col·lectivament.

La pàgina web d'aquest sindicat, de manera significativa, es refereix a la campanya duta a terme pels ensenyants de Chicago l'any passat per aconseguir la millora del seu conveni col·lectiu. Explica també com han contactat amb el sindicat de la comunicació CWA per posar en marxa juntament amb ell una campanya per construir sindicats en les empreses del digital.

En una factoria de Nissan, a Tennessee, han estat 87 tècnics de manteniment d'entre els milers d'assalariats de la fàbrica els que han fet el pas de constituir un sindicat,

ahora que per uns pocs vots s'ha rebutjat la sindicació a les empreses de l'automòbil d'aquest Estat.

Dels empleats superexplotats i precaris dels magatzems d'Amazon als enginyers molt ben pagats de Google, passant pels obrers especialitzats de l'automòbil, aquest impuls cap a la constitució de sindicats és simptomàtic d'una voluntat de la classe obrera de defensar la seva pròpia existència. De fet, tot i que el nombre de sindicats ha disminuït en 2020, la seva proporció ha augmentat: en l'onada d'acomiadaments que l'imperialisme ha desencadenat amb l'excusa de la Covid, Els treballadors sindicats s'han vist molt menys afectats que els altres. Això és el que està en joc, en un moment en què les grans empreses americanes es serveixen de la pandèmia per reestructurar-se de forma massiva.

Els demòcrates, començant per Biden, intenten canalitzar aquest moviment al marc establert de les bones relacions entre la confederació AFL-CIO i el Partit Demòcrata. Biden ha expressat el seu suport al dret dels assalariats d'Amazon a sindicat-se, com ho ha fet Bernie Sanders. Biden ha anunciat mesures favorables als sindicats, contra les lleis denominades de "dret a la feina" (lleis que, en certs Estats americans, prohibeixen la sindicació obligatòria sense autoritzar els sindicats minoritaris), i pel respecte al dret de negociar.

Però encara que aquestes mesures siguin importants, estan lluny de respondre a les necessitats dels treballadors americans, sobretot pel que fa al dret a subsidi d'atur, a la sanitat, al propi salari mínim.

L'epidèmia actual i la reestructuració massiva que la utilitza com a pretext situen aquestes qüestions amb major agudesa, sobretot entre les capes més explotades. És important constatar que aquest moviment s'arrela particularment al sud dels Estats Units, en llocs com el magatzem de Bessemer, on la majoria dels empleats són negres. Se suma allà a les poderoses manifestacions d'aquest estiu que van seguir a la mort de George Floyd, en el moment en què s'obre el procés del seu assassiní.

Una victòria a Bessemer seria un punt de suport per a aquest moviment de sindicalització, però també per a tot el moviment de resistència de la classe obrera contra la reestructuració en curs de tot l'imperialisme americà. Els sindicats creuen que, fins i tot si perden la votació, Alabama serà un abans i un després per a Amazon i per al país.

L'exemple de Google mostra que aquest moviment, alhora que busca inscriure's en el conjunt del moviment sindical, no espera l'aval de ningú per constituir-se i reforçar-se.

A Espanya són continus els problemes amb Amazon que a l'instal·lar-se aquí vol acabar amb la negociació col·lectiva, via

sobreexplotació, concedint el treball a falsos autònoms o fins i tot enfrontant-se a milers de petites empreses, als que imposa condicions lleonines per instal·lar-hi distribuïdores dels seus articles.

D'Alabama a l'Estat espanyol

Al nostre país, els atacs als drets sindicals també han estat molt presents. La mobilització ha aconseguit la derogació de l'infame article 315.3 del Codi Penal, l'aplicació pels tribunals apuntava la prohibició dels piquets de vaga. Però segueixen en peu les reformes laborals que, a través de la caducitat dels convenis, la prevalença del conveni d'empresa, la possibilitat que els empresaris modifiquin el pactat en conveni i la creació de comissions de negociació sense intervenció sindical, busquen afeblir la capacitat d'acció col·lectiva de la classe treballadora a través dels seus sindicats.

La resistència de milers de quadres sindicals, i de molts sectors de la classe treballadora, ha frenat aquesta ofensiva dels governs contra l'organització de la classe, i ha empès també als dirigents, en molts casos, a actuar.

Els nostres sindicats, són, sens dubte, manifestament millorables, els seus dirigents són, en molts casos, un obstacle per a l'acció, però la classe treballadora sap, a Espanya com a Alabama, que necessita tenir organitzacions per defensar els seus drets, les seves conquestes, les seves reivindicacions.

(...) Davant dels que ens diuen que no hi ha res a fer en els Sindicats, que cal deixar-los en mans de la burocràcia, afirmem que els sindicats no són propietat dels buròcrates, sinó dels treballadors, i treballem per que els sindicats assumeixin i defensin les reivindicacions, per reconquistar els sindicats, per la unitat en defensa dels drets i reivindicacions dels treballadors (...)

I tu, què opines?

www.posicuarta.org

Campaña de extensión y suscripciones a esta *Carta Semanal*

Si no la recibes, te invitamos a que la recibas cada semana. Si la recibes, te proponemos que suscribas a otros compañeras y compañeros a los que pueda interesar.

La elaboración y envío de esta Carta conlleva algunos gastos. El POSI, que la edita, no tiene ni quiere subvenciones, toda su actividad y sus publicaciones son financiadas exclusivamente por trabajadoras y trabajadores, que quieren apoyar, en este caso, la publicación de la *Carta Semanal*. Pedimos un apoyo de **5 EUROS** al año o lo estimes oportuno.

Nuestra cuenta corriente en La Caixa es: 2100 2812 51 0200071314. Indicando: Apoyo Carta Semanal

- Para recibir la Carta envía un correo electrónico a: info@posicuarta.org
- Puedes contactar desde: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Calle Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56
<http://www.posicuarta.org>
Búscanos en Twitter: @posicuarta